

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 418

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 10 iulie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
190.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul.....	2–9
608.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul.....	9
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 263 din 21 mai 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 3 și art. 31 alin. (1)—(5) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății	10–14
	Decizia nr. 285 din 23 mai 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	14–16
	★	
	Rectificări	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2011
pentru modificarea și completarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7 din 2 februarie 2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 111 din 11 februarie 2011, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul 1 punctul 1, alineatul (5) al articolului 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Gestionarea spațială a teritoriului urmărește să asigure indivizilor și colectivităților dreptul de folosire echitabilă și responsabilitatea pentru o utilizare eficientă a teritoriului, condiții de locuire adecvate, calitatea arhitecturii, protejarea identității arhitecturale, urbanistice și culturale a localităților urbane și rurale, condiții de muncă, de servicii și de transport ce răspund diversității nevoilor și resurselor populației, reducerea consumurilor de energie, asigurarea protecției peisajelor naturale și construite, conservarea biodiversității și crearea de continuități ecologice, securitatea și salubritatea publică, raționalizarea cererii de deplasări.”

2. La articolul 1, după punctul 1 se introduc două noi puncte, punctele 11 și 12, cu următorul cuprins:

„11. **Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Art. 5. — (1) Activitatea de amenajare a teritoriului și de urbanism trebuie să se desfășoare cu respectarea autonomiei locale, pe baza principiului parteneriatului, transparenței, descentralizării serviciilor publice, participării populației în procesul de luare a deciziilor, precum și al dezvoltării durabile, conform cărora deciziile generației prezente trebuie să asigure dezvoltarea, fără a compromite dreptul generațiilor viitoare la existență și dezvoltare proprie.

(2) Autoritatea publică are responsabilitatea dezvoltării armonioase a teritoriului/teritoriilor aflat/aflate în raza sa de competență. În acest scop, operatorii economici sau instituțiile care dețin imobile, instalații și/sau echipamente de interes public ori care prestează un serviciu public au obligația de a pune la dispoziția autorității publice, cu titlu gratuit, la solicitarea acesteia, în termen de 15 zile, informațiile necesare în acțiunile de planificare a dezvoltării teritoriului a localității în cauză.»

12. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 8. — Activitatea de amenajare a teritoriului se exercită pe întregul teritoriu al României, pe baza principiului ierarhizării, coeziunii economice, sociale și teritoriale și integrării spațiale, la nivel național, regional și județean.»

3. La articolul 1, punctul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2. **La articolul 9, literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

«c) gestionarea în spiritul dezvoltării durabile a peisajului, componentă de bază a patrimoniului natural și cultural și a resurselor naturale;

d) utilizarea rațională a teritoriului, prin limitarea extinderii necontrolate a localităților și conservarea terenurilor agricole fertile;».”

4. La articolul 1, după punctul 2 se introduc două noi puncte, punctele 2¹ și 2², cu următorul cuprins:

„2¹. **Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Art. 10. — Urbanismul are ca principal scop stimularea evoluției complexe a localităților, prin elaborarea și implementarea strategiilor de dezvoltare spațială, durabilă și integrată, pe termen scurt, mediu și lung.»

2². Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 12. — Urbanismul urmărește stabilirea direcțiilor dezvoltării spațiale a localităților urbane și rurale, în acord cu potențialul economic, social, cultural și teritorial al acestora și cu aspirațiile locuitorilor.»

5. La articolul 1 punctul 4, articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — Activitatea de amenajare a teritoriului și de urbanism la nivel național este coordonată de Guvern, care stabilește, în baza strategiilor naționale de dezvoltare, linii directoare, politici sectoriale, programe și proiecte prioritare.”

6. La articolul 1, după punctul 4 se introduce un nou punct, punctul 4¹, cu următorul cuprins:

„4¹. **La articolul 18 alineatul (1), literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

«b) elaborarea secțiunilor Planului de amenajare a teritoriului național;

c) elaborarea Planului de amenajare a teritoriului zonal regional, structurat în secțiuni pentru fiecare regiune de dezvoltare, care fundamentează planurile de dezvoltare regională;».”

7. La articolul 1 punctul 5, la alineatul (1) al articolului 18, litera c⁴) se abrogă.

8. La articolul 1, după punctul 6 se introduce un nou punct, punctul 6¹, cu următorul cuprins:

„6¹. **La articolul 22, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

«Art. 22. — (1) Consiliul județean stabilește orientările generale privind amenajarea teritoriului și organizarea și dezvoltarea urbanistică a localităților, prin inițierea și aprobarea planurilor de amenajare a teritoriului județean și zonal. În vederea transpunerii coerente și uniforme a prevederilor documentațiilor de amenajare a teritoriului aprobate la nivelul localităților, acordă asistență tehnică de specialitate consiliilor locale.

(2) Consiliul județean, prin instituția arhitectului-șef al județului, asigură:

a) preluarea prevederilor cuprinse în planurile de amenajare a teritoriului național, regional și zonal, precum și a investițiilor prioritare de interes național, regional sau județean, în cadrul documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism pentru teritoriile administrative ale localităților din județ;

b) elaborarea Planului de amenajare a teritoriului județean și a planurilor zonale de amenajare a teritoriului care sunt de interes județean;

c) avizarea documentațiilor de urbanism și amenajare a teritoriului aparținând unităților administrativ-teritoriale din componența județului, conform anexei nr. 1.»”

9. La articolul 1, după punctul 9 se introduce un nou punct, punctul 91, cu următorul cuprins:

„91. Articolul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 31. — Certificatul de urbanism cuprinde următoarele elemente privind:

a) regimul juridic al imobilului — dreptul de proprietate asupra imobilului și servituțile de utilitate publică care grevează asupra acestuia; situarea imobilului — teren și/sau construcțiile aferente — în intravilan sau extravilan; prevederi ale documentațiilor de urbanism care instituie un regim special asupra imobilului — zone protejate, interdicții definitive sau temporare de construire —, dacă acesta este înscris în Lista cuprinzând monumentele istorice din România și asupra căruia, în cazul vânzării, este necesară exercitarea dreptului de preempțiune a statului potrivit legii, precum și altele prevăzute de lege. Informațiile privind dreptul de proprietate și dezmembrările acestuia vor fi preluate din cartea funciară, conform extrasului de carte funciară pentru informare;

b) regimul economic al imobilului — folosința actuală, extrasul din regulamentul local de urbanism aferent planului urbanistic în vigoare la data emiterii, privind funcțiuni permise sau interzise, reglementări fiscale specifice localității sau zonei;

c) regimul tehnic al imobilului — extras din regulamentul local aferent documentației de urbanism aprobate în vigoare, cu precizarea documentației de urbanism în vigoare la data emiterii, a numărului hotărârii de aprobare și, după caz, perioada de valabilitate, procentul de ocupare a terenului, coeficientul de utilizare a terenului, dimensiunile minime și maxime ale parcelelor, echiparea cu utilități, edificabil admis pe parcelă, circulații și accesuri pietonale și auto, parcaje necesare, alinierea terenului și a construcțiilor față de străzile adiacente terenului, înălțimea minimă și maximă admisă;

d) regimul de actualizare/modificare a documentațiilor de urbanism și a regulamentelor locale aferent — în cazul în care intenția sa nu se încadrează în prevederile documentațiilor de urbanism aprobate, informarea solicitantului cu privire la:

1. imposibilitatea modificării prevederilor documentațiilor aprobate;

2. necesitatea obținerii unui aviz de oportunitate în condițiile prezentei legi;

3. posibilitatea elaborării unei documentații de urbanism modificatoare, fără aviz de oportunitate conform prezentei legi.»”

10. La articolul 1 punctul 10, articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — (1) În cazul în care prin cererea pentru emiterea certificatului de urbanism se solicită o modificare de la prevederile documentațiilor de urbanism aprobate pentru zona respectivă sau dacă condițiile specifice ale amplasamentului ori natura obiectivelor de investiții o impun, autoritatea publică locală are dreptul ca, după caz, prin certificatul de urbanism:

a) să respingă în mod justificat cererea de modificare a prevederilor documentațiilor de urbanism aprobate;

b) să condiționeze autorizarea investiției de elaborarea și aprobarea de către autoritatea publică locală competentă a unui plan urbanistic zonal;

c) să condiționeze autorizarea investiției de aprobarea de către autoritatea publică competentă a unui plan urbanistic zonal, elaborat și finanțat prin grija persoanelor fizice și/sau juridice interesate, numai în baza unui aviz prealabil de oportunitate întocmit de structura specializată condusă de arhitectul-șef și aprobat, după caz, conform competenței:

— de primarul localității;

— de primarul general al municipiului București;

— de președintele consiliului județean, cu avizul prealabil al primarului localităților interesate, doar în cazul în care teritoriul reglementat implică cel puțin două unități administrativ-teritoriale;

d) să solicite elaborarea unui plan urbanistic de detaliu;

e) să permită întocmirea documentației tehnice pentru autorizația de construire, fără elaborarea unei documentații de urbanism, în situația construirii pe o parcelă în cadrul unui front preexistent, în care clădirile de pe parcelele adiacente au același regim de înălțime cu cel solicitat.

(2) În lipsa existenței structurilor de specialitate menționate, avizul de oportunitate va fi emis de structurile responsabile cu urbanismul din cadrul consiliilor județene și aprobat de președintele consiliului județean.

(3) Avizul de oportunitate se emite în baza unei solicitări scrise cuprinzând următoarele elemente:

a) piese scrise, respectiv memoriu tehnic explicativ, care va cuprinde prezentarea investiției/operațiunii propuse, indicatorii propuși, modul de integrare a acesteia în zonă, prezentarea consecințelor economice și sociale la nivelul unității teritoriale de referință, categoriile de costuri ce vor fi suportate de investitorii privați și categoriile de costuri ce vor cădea în sarcina autorității publice locale;

b) piese desenate, respectiv încadrarea în zonă, plan topografic/cadastral, cu zona de studiu, conceptul propus — plan de situație cu prezentarea funcțiilor, a vecinătăților, modul de asigurare a accesurilor și utilităților.

(4) Prin avizul de oportunitate se stabilesc următoarele:

a) teritoriul care urmează să fie reglementat prin Planul urbanistic zonal;

b) categoriile funcționale ale dezvoltării și eventualele servituți;

c) indicatorii urbanistici obligatorii — limitele minime și maxime;

d) dotările de interes public necesare, asigurarea accesurilor, parcajelor, utilităților;

e) capacitățile de transport admise.

(5) În situația prevăzută la alin. (1) lit. b) și c) se pot aduce următoarele modificări reglementărilor din Planul urbanistic general:

a) prin Planul urbanistic zonal se stabilesc reglementări noi cu privire la: regimul de construire, funcțiunea zonei, înălțimea maximă admisă, coeficientul de utilizare a terenului (CUT), procentul de ocupare a terenului (POT), retragerea clădirilor față de aliniament și distanțele față de limitele laterale și posterioare ale parcelei;

b) prin Planul urbanistic de detaliu se stabilesc reglementări cu privire la accesurile auto și pietonale, retragerile față de limitele laterale și posterioare ale parcelei, conformarea arhitectural-volumetrică, modul de ocupare a terenului, designul spațiilor publice, după caz, reglementări cuprinse în ilustrarea urbanistică, parte integrantă din documentația de urbanism.

(6) După aprobarea Planului urbanistic zonal sau, după caz, a Planului urbanistic de detaliu se poate întocmi documentația tehnică în vederea obținerii autorizației de construire.

(7) Modificarea prin planuri urbanistice zonale de zone ale unei unități teritoriale de referință, stabilite prin reglementări aprobate prin Planul urbanistic general, poate fi finanțată de persoane juridice și/sau fizice. În această situație, coeficientul de utilizare a terenului (CUT) propus de noua reglementare nu îl va putea depăși pe cel aprobat inițial cu mai mult de 20%, o singură dată.

(8) Prevederile alin. (7) referitoare la coeficientul de utilizare a terenului nu se aplică pentru planurile urbanistice zonale destinate zonelor de interes economic, respectiv constituirii de parcuri industriale, parcuri tehnologice, supermagazine,

hipermagazine, parcuri comerciale, zone de servicii și altele asemenea.

(9) Planurile urbanistice zonale pentru zone construite protejate în integralitatea lor nu pot fi modificate prin alte planuri urbanistice decât cele elaborate de către autoritățile publice locale.

(10) Prin excepție de la prevederile alin. (9), sunt admise documentații de urbanism elaborate în baza unui aviz de oportunitate, inițiate de persoane fizice și juridice, care conțin modificări ale indicatorilor urbanistici în limita a maximum 20% și care nu modifică caracterul general al zonei.”

11. La articolul I punctul 11, alineatul (2) al articolului 35 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Controlul statului privind aplicarea prevederilor cuprinse în documentațiile de amenajare a teritoriului și de urbanism, avizate și aprobate conform legii, este asigurat de Inspectoratul de Stat în Construcții, precum și de instituția arhitectului-șef.”

12. La articolul I punctul 13, alineatul (7) al articolului 36 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Arhitectul-șef al municipiului București convoacă lunar și ori de câte ori este necesar arhitecții-șefi ai sectoarelor în vederea comunicării și corelării deciziilor, în limitele legii, în scopul asigurării coerenței dezvoltării teritoriului, protejării valorilor de patrimoniu și calității urbane și arhitecturale. La ședințe se analizează modul în care sunt duse la îndeplinire hotărârile Consiliului General al Municipiului București și ale consiliilor locale privind aprobarea strategiilor de dezvoltare și a planurilor de urbanism și se prezintă informații reciproce privitoare la activitatea în domeniul urbanismului și autorizării construcțiilor la nivelul sectoarelor, avându-se în vedere corelarea activităților din domeniu.”

13. La articolul I punctul 13, alineatul (8) al articolului 36 se abrogă.

14. La articolul I punctul 13, alineatul (10) al articolului 36 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(10) Pentru comunele care nu aparțin unei asociații de dezvoltare intercomunitară, constituite în condițiile legii, în vederea furnizării în comun a serviciilor publice privind planificarea urbană și teritorială, eliberarea certificatelor de urbanism și a autorizațiilor de construire, atribuțiile arhitectului-șef vor fi îndeplinite de către un funcționar public din aparatul de specialitate al primarului, absolvent al cursurilor de formare profesională continuă de specialitate în domeniul amenajării teritoriului, urbanismului și autorizării construcțiilor, organizate de instituțiile publice cu atribuții în domeniu, în colaborare cu Registrul Urbaștilor din România.”

15. La articolul I punctul 13, la alineatul (12) al articolului 36, după litera e) se introduce o nouă literă, litera e¹), cu următorul cuprins:

„e¹) transmite periodic Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice situațiile cu privire la evidența și actualizarea documentațiilor de amenajare a teritoriului și urbanism;”.

16. La articolul I punctul 14, articolul 36¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 36¹. — Funcția de arhitect-șef este ocupată, în condițiile legii, de un funcționar public, specialist atestat de Registrul Urbaștilor din România, având formația profesională după cum urmează:

a) de arhitect diplomat sau urbanist diplomat, arhitect sau urbanist absolvent cu licență și master ori studii postuniversitare în domeniul urbanismului și amenajării teritoriului, la nivelul județelor, municipiilor reședință de județ, municipiului București și sectoarelor municipiului București;

b) de arhitect diplomat, urbanist diplomat, arhitect ori urbanist absolvent cu licență și master ori studii postuniversitare în

domeniul urbanismului și amenajării teritoriului, la nivelul municipiilor;

c) de arhitect diplomat, urbanist diplomat, arhitect sau urbanist ori de inginer urbanist și inginer în domeniul construcțiilor absolvent de master sau studii postuniversitare în domeniul urbanismului și amenajării teritoriului, absolvent al cursurilor de formare profesională continuă de specialitate în domeniul amenajării teritoriului, urbanismului și autorizării construcțiilor, organizate conform art. 36 alin. (10), la nivelul orașelor;

d) de arhitect diplomat, urbanist diplomat sau de conductor arhitect, inginer sau subinginer în domeniul construcțiilor, absolvent al cursurilor de formare profesională continuă de specialitate în domeniul amenajării teritoriului, urbanismului și autorizării construcțiilor, organizate conform art. 36 alin. (10), la nivelul comunelor.”

17. La articolul I punctul 16, alineatele (12) și (13) ale articolului 37 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(12) Comisia tehnică de amenajare a teritoriului și urbanism de la nivelul consiliilor județene și al municipiilor fundamentează din punct de vedere tehnic emiterea avizului arhitectului-șef.

(13) Avizul arhitectului-șef este un aviz tehnic care nu se supune deliberării consiliului județean/consiliului local/Consiliului General al Municipiului București, după caz.”

18. La articolul I, după punctul 17 se introduce un nou punct, punctul 17¹, cu următorul cuprins:

„17¹. Articolul 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 38. — (1) Documentațiile de amenajare a teritoriului și de urbanism se semnează de către specialiști cu drept de semnătură.

(2) Dreptul de semnătură se acordă de către Registrul Urbaștilor din România, care se înființează ca instituție publică autonomă, cu personalitate juridică, cu atribuții în domeniul amenajării teritoriului și urbanismului, finanțată integral din venituri proprii, constituite din tarifele de atestare sau de examinare în vederea dobândirii dreptului de semnătură, de înscriere în Registrul Urbaștilor din România și de exercitare a dreptului de semnătură, din tarife aferente celorlalte activități desfășurate în exercitarea competențelor legale, precum și din alte surse legale.

(3) Specialiștii cu drept de semnătură se înscriu în Tabloul național al urbaștilor, evidență ce se gestionează de către Registrul Urbaștilor din România.

(4) Registrul Urbaștilor din România îndeplinește și următoarele atribuții:

a) adoptă Regulamentul privind dobândirea dreptului de semnătură pentru documentații de amenajare a teritoriului și de urbanism și Regulamentul referitor la organizarea și funcționarea Registrului Urbaștilor din România, cu avizul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice;

b) în cadrul controlului activității desfășurate de către specialiștii cu drept de semnătură în exercitarea respectivului drept, colaborează cu orice alte organe și instituții în drept, la nivel central sau local, inclusiv prin transfer de informații relevante;

c) organizează cursuri de formare profesională continuă în domeniul amenajării teritoriului și urbanismului;

d) elaborează studii, cercetări, analize în vederea fundamentării de proiecte de acte normative, norme, proceduri, coduri, alte reglementări în domeniul amenajării teritoriului și urbanismului, inclusiv în cooperare cu organele administrației publice centrale și/sau locale, cu structurile lor de specialitate în domeniu, precum și cu structurile lor asociative;

e) elaborează și aprobă regulamentul orientativ de organizare și desfășurare a concursurilor de soluții în domeniul urbanismului, peisagisticii și amenajării teritoriului, în colaborare cu Ordinul Arhitecților din România;

f) elaborează proiectul statutului profesiei de urbanist, cooperând în acest scop cu structuri asociative ale profesiei;

g) are competență în privința organizării și desfășurării examenului pentru dobândirea calității de expert tehnic extrajudiciar în domeniul amenajării teritoriului și urbanismului;

h) desemnează specialiști cu drept de semnătură pentru a face parte din comisia de examinare/testare/interviuare a candidaților la dobândirea calității de expert tehnic judiciar în specializarea urbanism și amenajarea teritoriului;

i) desemnează, la solicitarea organizatorilor concursurilor, specialiști în comisiile de atribuire a licitațiilor publice pentru concursuri, studii și documentații de urbanism și amenajarea teritoriului.

(5) Regulamentele prevăzute la alin. (4) lit. a) și e), precum și statutul prevăzut la lit. f) se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.»

19. La articolul I punctul 19, alineatele (4) și (5) ale articolului 43¹ se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Pentru localitățile de rang 1 și 2, strategia de dezvoltare teritorială zonală periurbană/metropolitană a teritoriului și planurile de mobilitate urbană zonală periurbană/metropolitană se inițiază de către consiliul județean sau de către orașul-centru polarizator.

(5) În cazul municipiului București, inițierea strategiei de dezvoltare teritorială zonală periurbană/metropolitană se poate face de către Consiliul General al Municipiului București, în parteneriat cu administrațiile publice locale implicate, și de către Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, în condițiile legii.”

20. La articolul I punctul 21, alineatul (1) al articolului 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 46. — (1) Planul urbanistic general are atât caracter director și strategic, cât și caracter de reglementare și reprezintă principalul instrument de planificare operațională, constituind baza legală pentru realizarea programelor și acțiunilor de dezvoltare. Fiecare unitate administrativ-teritorială trebuie să își actualizeze la maximum 10 ani Planul urbanistic general în funcție de evoluția previzibilă a factorilor sociali, geografici, economici, culturali și a necesităților locale.”

21. La articolul I punctul 22, alineatele (11) și (12) ale articolului 46 se abrogă.

22. La articolul I punctul 22, alineatul (13) al articolului 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(13) Termenul de valabilitate a Planului urbanistic general se prelungește o singură dată, pe bază de hotărâre a consiliului local/Consiliului General al Municipiului București, până la intrarea în vigoare a noului plan urbanistic general, dar fără a se depăși 5 ani de la data depășirii termenului de valabilitate.”

23. La articolul I punctul 22, alineatele (14) și (15) ale articolului 46 se abrogă.

24. La articolul I punctul 23, la articolul 46¹, după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) planul de mobilitate urbană.”

25. La articolul I punctul 24, alineatul (3) al articolului 47 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Elaborarea Planului urbanistic zonal este obligatorie în cazul:

- zonelor centrale ale localităților;
- zonelor construite protejate și de protecție a monumentelor;
- zonelor de agrement și turism;
- zonelor/parcurilor industriale, tehnologice și zonelor de servicii;
- parcelărilor, pentru divizarea în mai mult de 3 parcele;
- infrastructurii de transport;
- zonelor supuse restructurării sau regenerării urbane;

h) altor zone stabilite de autoritățile publice locale din localități, potrivit legii.”

26. La articolul I punctul 24, după alineatul (3) al articolului 47 se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Prevederile alin. (3) nu se aplică în situația în care planurile urbanistice generale reglementează condițiile de autorizare a investițiilor din zonele menționate, cu excepția zonelor construite protejate.”

27. La articolul I punctul 25, alineatul (2) al articolului 48 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Planul urbanistic de detaliu este instrumentul de proiectare urbană care reglementează retragerile față de limitele laterale și posterioare ale parcelei, procentul de ocupare a terenului, accesuri auto și pietonale, conformarea arhitectural-volumetrică, modul de ocupare a terenului, designul spațiilor publice.”

28. La articolul I punctul 26, articolul 48¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 48¹. — (1) Toate documentațiile de urbanism se realizează în format digital și format analogic, la scară adecvată, în funcție de tipul documentației, pe suport topografic realizat în coordonate în sistemul național de referință Stereo 1970, actualizat pe baza ortofotoplanurilor sau pe baza unor măsurători la teren, cu respectarea și integrarea limitelor imobilelor înregistrate în evidențele de cadastru și publicitate imobiliară, puse la dispoziție de oficiile de cadastru și publicitate imobiliară.

(2) Stabilirea limitelor intravilanului prin planurile de urbanism general și zonal se va face în raport cu nevoile de dezvoltare ale localităților din cadrul unei anumite unități administrativ-teritoriale. Limita propusă va fi stabilită în funcție de elemente ale cadrului natural, căi majore de comunicații, amenajări hidrotehnice, precum și de alte categorii de lucrări cu caracter tehnic.

(3) În cazul extinderii tramei stradale și a anumitor zone funcționale, limita intravilanului propus se va raporta la acestea și va urmări să asigure o utilizare eficientă a terenurilor. În cazul localităților risipite (sate, cătune, ansambluri turistice existente) cu suprafețe mari de proprietăți, limita intravilanului se va stabili astfel încât să se asigure o parcelare corespunzătoare funcțiunilor propuse, indiferent de regimul cadastral/funcțional al terenurilor (teren agricol, pășuni, vii, livezi, păduri), în vederea unei dezvoltări economice echilibrate a acestora.

(4) Baza topografică cu situația existentă se pune la dispoziția autorităților locale cu titlu gratuit și se avizează de oficiile de cadastru și publicitate imobiliară. În termen de 15 zile după aprobarea de către consiliul local/Consiliul General al Municipiului București, un exemplar al documentației de urbanism se înaintează Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, în format electronic, pentru preluarea informațiilor în sistemul de evidență de cadastru și publicitate imobiliară și în geoportalul INSPIRE, și un exemplar se transmite, în format electronic, Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice pentru preluarea în Observatorul teritorial național.

(5) Toate restricțiile impuse prin documentațiile de urbanism legal aprobate se fac publice de către autoritățile publice locale responsabile cu aprobarea planului, inclusiv prin publicarea pe site-ul instituției.”

29. La articolul I punctul 28, alineatul (5) al articolului 49 se abrogă.

30. La articolul I punctul 29, articolul 50 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 50. — (1) Inițiativa elaborării documentațiilor de amenajare a teritoriului, a planurilor urbanistice generale și a

planurilor urbanistice menționate la art. 54 alin. (2) aparține exclusiv autorității publice locale.

(2) Inițiativa elaborării planurilor urbanistice, altele decât cele menționate la alin. (1), aparține autorității publice locale, precum și persoanelor fizice și/sau juridice interesate.”

31. La articolul I punctul 30, alineatul (1) al articolului 51 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 51. — (1) Activitățile de amenajare a teritoriului și de urbanism, prevăzute în prezenta lege, se finanțează din bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale, din bugetul de stat și din venituri proprii ale persoanelor juridice și fizice interesate în dezvoltarea unei localități sau a unei zone din cadrul acesteia, precum și din alte surse legal constituite sau atrase.”

32. La articolul I, după punctul 30 se introduce un nou punct, punctul 30¹, cu următorul cuprins:

„30¹. **Articolul 52 se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Art. 52. — Pentru desfășurarea unor activități comune de amenajare a teritoriului și de urbanism, pentru realizarea unor obiective de interes general, consiliile județene, consiliile locale, Consiliul General al Municipiului București și consiliile locale ale sectoarelor se pot asocia sau, după caz, pot colabora, în condițiile legii, cu persoane juridice ori fizice din țară sau din străinătate în scopul atragerii de fonduri suplimentare.»”

33. La articolul I, punctul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„32. **Articolul 54 se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Art. 54. — (1) Planurile urbanistice zonale pentru zone centrale, zone protejate în integralitatea lor și zone de protecție a monumentelor, precum și planurile urbanistice zonale și de detaliu privind realizarea unor obiective de interes public se finanțează din bugetul de stat ori din bugetele locale.

(2) Planurile urbanistice zonale și planurile urbanistice de detaliu, cu excepția celor prevăzute la alin. (1), se finanțează de persoanele juridice sau persoanele fizice interesate.

(3) Planurile de urbanism zonale sau de detaliu, care modifică părți din zone protejate, se pot finanța de către persoane fizice sau juridice interesate.»”

34. La articolul I punctul 33, alineatul (2) al articolului 55 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul documentațiilor de urbanism finanțate conform alin. (1), entitatea achizitoare poate organiza, în condițiile legii, concurs de soluții urbanistice, deschis specialiștilor din domeniu, finanțat din fondurile prevăzute la alin. (1).”

35. La articolul I punctul 34, alineatele (6) și (7) ale articolului 56 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) Documentațiile de amenajare a teritoriului sau de urbanism, elaborate conform legislației în vigoare, care au avizele și acordurile prevăzute de lege și solicitate prin certificatul de urbanism, precum și tarifele de exercitare a dreptului de semnătură achitate pentru specialiștii care au elaborat documentațiile, se promovează de către primar, în vederea aprobării prin hotărâre a consiliului local/Consiliului General al Municipiului București, pe baza referatului de specialitate al arhitectului-șef, în termen de maximum 30 de zile de la data înregistrării documentației complete la registratura primăriei.

(7) În termen de maximum 45 de zile de la finalizarea dezbaterii publice și înaintarea expunerii de motive elaborate de primar/președintele consiliului județean și a raportului de specialitate elaborat de către arhitectul-șef, consiliul județean sau local are obligația să emită o hotărâre prin care aprobă sau respinge documentația de amenajare a teritoriului sau urbanism.”

36. La articolul I punctul 35, articolul 56² se abrogă.

37. La articolul I, după punctul 35 se introduc două noi puncte, punctele 35¹ și 35², cu următorul cuprins:

„35¹. **La articolul 63 alineatul (2), după litera g) se introduce o nouă literă, litera h), cu următorul cuprins:**

«h) refuzul operatorilor economici sau al instituțiilor care dețin imobile, instalații și/sau echipamente de interes public ori care prestează un serviciu public de a pune la dispoziția autorității publice informațiile prevăzute la art. 5 alin. (2).»

35². La articolul 63¹, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

«d) de la 3.000 lei la 10.000 lei, pentru nerespectarea prevederilor lit. f) și h).»”

38. La articolul I punctul 36, la anexa nr. 1 „Categorii de documentații de amenajare a teritoriului și de urbanism, competențe de avizare și de aprobare a acestora”, numărul curent 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Categorii de documentații	Avizează	Aprobă
„11.	Zonal regional	• Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice • Ministerul Culturii • Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice • Agențiile de dezvoltare regională	Guvernul”

39. La articolul I, după punctul 36 se introduce un nou punct, punctul 36¹, cu următorul cuprins:

„36¹. **La anexa nr. 1, numărul curent 2 se modifică și va avea următorul cuprins:**

Nr. crt.	Categorii de documentații	Avizează	Aprobă
«2.	Zonal — Interjudețean — Interorășenesc sau intercomunal — Frontalier — Metropolitan, periurban al principalelor municipii și orașe	• Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice • Organisme centrale și teritoriale abilitate conform legii	— Consiliile județene — Consiliile locale — Consiliul General al Municipiului București»”

40. La articolul I, punctul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„37. **La anexa nr. 1, numerele curente 21, 8, 81, 82, 9, 10, 12 și 121 se modifică și vor avea următorul cuprins:**

Nr. crt.	Categorii de documentații	Avizează	Aprobă
«21.	Zonal, pentru localități care cuprind monumente istorice înscrise în Lista patrimoniului mondial	Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice Ministerul Culturii Consiliul județean Organisme centrale și teritoriale abilitate conform legii	Guvernul
8.	Orașe și comune ce includ stațiuni balneare/turistice declarate	Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice Consiliul județean Organisme centrale și teritoriale abilitate conform legii	— Consiliul local al orașului/comunei, după caz
81.	Localități care cuprind monumente istorice înscrise în Lista patrimoniului mondial	Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice Ministerul Culturii Consiliul județean Organisme centrale și teritoriale abilitate conform legii	Guvernul
82.	Municipii, orașe și comune care cuprind monumente, ansambluri sau situri înscrise în Lista monumentelor istorice	Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice Ministerul Culturii prin direcțiile județene Organisme centrale și teritoriale abilitate conform legii	Consiliul local/Consiliul General al Municipiului București
9.	Zona centrală a municipiului în integralitatea sa	Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice Ministerul Culturii Organisme centrale și teritoriale abilitate conform legii	Consiliul local/Consiliul General al Municipiului București
10.	Părți din zona centrală a municipiului	Ministerul Culturii prin direcțiile județene Consiliul județean Organisme centrale și teritoriale abilitate conform legii	Consiliul local/Consiliul General al Municipiului București
12.	Zone protejate ori asupra cărora s-a instituit un tip de restricție, prin acte normative sau documentații de urbanism, în integralitatea lor	Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice Ministerul Culturii prin direcțiile județene Consiliul județean Organisme centrale și teritoriale abilitate conform legii	Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București
121.	Zone protejate care cuprind monumente istorice înscrise în Lista patrimoniului mondial	Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice Ministerul Culturii Consiliul județean Organisme centrale și teritoriale interesate	Guvernul»”

41. La articolul I, după punctul 37 se introduc două noi puncte, punctele 371 și 372, cu următorul cuprins:

„371. **La anexa nr. 1, după numărul curent 121 se introduce un nou număr curent, numărul curent 121 bis, cu următorul cuprins:**

Nr. crt.	Categorii de documentații	Avizează	Aprobă
«121 bis.	Părți din zone protejate ori asupra cărora s-a instituit un tip de restricție, prin acte normative sau documentații de urbanism, precum și cele care depășesc limita unei unități administrativ-teritoriale	Ministerul Culturii prin direcțiile județene Consiliul județean Organisme centrale și teritoriale abilitate conform legii	Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București»

372. La anexa nr. 1, numărul curent 122 se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Categorii de documentații	Avizează	Aprobă
«122.	Zone care cuprind monumente, ansambluri sau situri înscrise în Lista monumentelor istorice în integralitatea lor	Ministerul Culturii prin direcțiile județene Consiliul județean Organisme centrale și teritoriale abilitate conform legii	Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București»”

42. La articolul I punctul 38, la anexa nr. 1, numărul curent 12³ se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Categorii de documentații	Avizează	Aprobă
„12 ³ .”	Zone turistice de interes național, respectiv zona costieră, zone montane și alte categorii de teritorii stabilite prin acte normative în vederea asigurării condițiilor de dezvoltare durabilă și de păstrare a identității locale	• Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice • Ministerul Culturii • Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice • Consiliul județean • Consiliile locale • Organisme centrale și teritoriale abilitate conform legii	Consiliile locale/ Consiliul General al Municipiului București”

43. La articolul I, după punctul 38 se introduc două noi puncte, punctele 38¹ și 38², cu următorul cuprins:

„38¹. **La anexa nr. 1, după numărul curent 12³ se introduce un nou număr curent, numărul curent 12³ bis, cu următorul cuprins:**

Nr. crt.	Categorii de documentații	Avizează	Aprobă
«12 ³ bis.	Părți din zone turistice de interes național, respectiv zona costieră, zone montane și alte categorii de teritorii stabilite prin acte normative în vederea asigurării condițiilor de dezvoltare durabilă și de păstrare a identității locale	• Ministerul Culturii • Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice • Consiliul județean • Consiliile locale • Organisme centrale și teritoriale abilitate conform legii	Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București»

38². La anexa nr. 1, numărul curent 12⁴ se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Categorii de documentații	Avizează	Aprobă
«12 ⁴ .”	Zone situate în extravilanul municipiilor, orașelor și comunelor	• Ministerul Culturii • Consiliul județean • Organisme centrale și teritoriale abilitate conform legii	Consiliile locale/ Consiliul General al Municipiului București»”

44. La articolul I punctul 38, la anexa nr. 1, numărul curent 12⁵ se abrogă.**45. La articolul I, punctul 39 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„39. **La anexa nr. 1, numerele curente 13 și 14 se modifică și vor avea următorul cuprins:**

Nr. crt.	Categorii de documentații	Avizează	Aprobă
«13.	— Imobile clasate în Lista monumentelor istorice și cele care se amplasează în zone protejate — Imobile clasate în Lista monumentelor istorice și cele care se amplasează în zone protejate, pentru municipiul București	• Ministerul Culturii • Organisme centrale și teritoriale abilitate conform legii	Consiliile locale/ Consiliul General al Municipiului București
14.	Alte imobile	• Organisme centrale și teritoriale abilitate conform legii	Consiliile locale»”

46. La articolul I, după punctul 40 se introduce un nou punct, punctul 40¹, cu următorul cuprins:

„40¹. **La anexa nr. 2, după expresia „Peisaj” se introduce o nouă expresie, expresia „Plan de mobilitate urbană”, cu următoarea definiție:**

«Plan de mobilitate urbană — instrumentul de planificare strategică teritorială prin care sunt corelate dezvoltarea teritorială a localităților din zona periurbană/metropolitană cu nevoile de mobilitate și transport al persoanelor, bunurilor și mărfurilor.»”

47. La articolul I punctul 43, la anexa nr. 2, expresia „Zonă protejată”, aflată după expresia „Zonă funcțională de interes”, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Zonă protejată — zonă naturală ori construită, delimitată geografic și/sau topografic, determinată de existența unor valori de patrimoniu natural și/sau cultural a căror protejare prezintă un interes public și declarată ca atare pentru atingerea obiectivelor specifice de conservare și reabilitare a valorilor de patrimoniu. Statutul de zonă protejată creează asupra imobilelor din interiorul zonei servituți de intervenție legate de desființare, modificare, funcționalitate, distanțe, înălțime, volumetrie, expresie arhitecturală, materiale, finisaje, împrejurimi, mobilier

urban, amenajări și plantații și este stabilit prin documentații de urbanism specifice aprobate.”

48. Articolul II se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. II.** — (1) Avizarea și aprobarea documentațiilor de urbanism elaborate înainte de 1 februarie 2012 și neaprobată până la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență se vor face în condițiile Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare, cu luarea în considerare a documentațiilor întocmite și a avizelor obținute. Actualizarea avizelor expirate se va face fără achitarea de taxe sau tarife de analiză, în termen de maximum 15 zile de la depunerea solicitărilor. În cazul neemiterii unui aviz sau răspuns în termenul de 15 zile de la depunerea solicitării, avizul respectiv se consideră aprobat tacit.

(2) Modificările ce se aduc planurilor de urbanism după intrarea în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență sunt exceptate de la aplicabilitatea prevederilor art. 68 alin. (4) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2002 privind gospodărirea integrată a zonei costiere, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 280/2003, cu modificările ulterioare.”

49. Articolul III se abrogă.

50. Articolul IV se abrogă.

51. Articolul V se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. V.** — Menținerea în funcție a arhitecților-șefi care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 36¹ din Legea nr. 350/2001, cu modificările și completările ulterioare, este condiționată de absolvirea de către aceștia a masteratelor sau studiilor postuniversitare în domeniul urbanismului și amenajării teritoriului, pentru categoriile prevăzute la art. 36¹ lit. a)—c) din Legea nr. 350/2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și a cursurilor de formare profesională continuă de

specialitate organizate de instituțiile publice cu atribuții în domeniul amenajării teritoriului și urbanismului, pentru categoriile prevăzute la art. 36¹ lit. d) din Legea nr. 350/2001, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 5 ani de la intrarea în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență.”

52. Articolul VI se abrogă.

53. După articolul VI se introduce un nou articol, articolul VI¹, cu următorul cuprins:

„**Art. VI¹.** — În termen de 6 luni de la data aprobării prin lege a prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice și Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice vor armoniza regulamentele privind informarea și consultarea publicului asupra planurilor de amenajare a teritoriului și de urbanism, prin ordin comun, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

54. Articolul VII se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. VII.** — Pentru municipiile de rang 0 și 1, elaborarea strategiilor de dezvoltare teritorială zonală periurbană/metropolitană este obligatorie în termen de 2 ani de la intrarea în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență, iar pentru cele de rang 2 și 3 este opțională.”

Art. II. — În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice va elabora normele metodologice de aplicare a acesteia și de elaborare și actualizare a documentațiilor de urbanism.

Art. III. — Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 373 din 10 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 77 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

MIRON TUDOR MITREA

București, 26 iunie 2013.

Nr. 190.

PREȘEDINTELE SENATULUI

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 25 iunie 2013.

Nr. 608.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 263

din 21 mai 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 3 și art. 3¹ alin. (1)—(5) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 3 și 3¹ [cu excepția sintagmei finale a art. 3¹ alin. (5) „care include și taxa pe valoarea adăugată”] din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, excepție ridicată de Societatea Comercială „Labormed Pharma” — S.A., cu sediul în București, în Dosarul nr. 9.219/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 239D/2013.

La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, avocații Valeriu Stoica și Bogdan Dragoș, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, și, pentru partea Casa Națională de Asigurări de Sănătate, consilierii juridici Anca Raiciu și Nicolae Constantin Robert, cu delegație depusă la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentanților părților. Reprezentantul autoarei excepției de neconstituționalitate, avocat Valeriu Stoica, arată că, având în vedere faptul că excepția de neconstituționalitate a fost formulată după pronunțarea Deciziei Curții Constituționale nr. 39 din 5 februarie 2013 prin care s-a constatat că sintagma „care include și taxa pe valoarea adăugată” din cuprinsul art. 3¹ alin. (5) al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011, astfel cum a fost completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2011, este neconstituțională, nu se mai referă la neconstituționalitatea acesteia.

Totodată, susține că determinarea sferei subiecților obligați la plata taxei clawback prin art. 1 din ordonanța de urgență criticată introduce o discriminare între deținătorii de autorizații de punere pe piață și ceilalți „agenți economici” care contribuie și ei la producerea deficitului la bugetul de compensare a medicamentelor, dar care, spre deosebire de deținătorii de autorizații de punere pe piață, nu sunt obligați să plătească taxa de clawback pentru a-l acoperi, ceea ce este contrar art. 16 din Constituție.

De asemenea, arată că discriminarea nu vizează includerea taxei pe valoarea adăugată în formula de calcul, aspect asupra căruia Curtea Constituțională s-a pronunțat deja, ci elementul de noutate în susținerea excepției de neconstituționalitate îl

constituie „discriminarea pe verticală”, realizată între deținătorii autorizațiilor de punere pe piață, care sunt singurii obligați să acopere deficitul fondului de compensare a medicamentelor prin taxa clawback, și „restul agenților economici” implicați în comercializarea medicamentelor, cum ar fi distribuitorii, farmaciile, spitalele private, aspecte ce nu au mai fost analizate de instanța de contencios constituțional.

În final, menționează că aspectele invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost motivată în fața instanței de judecată, rămân valabile, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate și depune concluzii scrise.

Reprezentantul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate arată că modalitatea de stabilire a contribuției clawback a mai făcut obiectul excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

De asemenea, arată că, potrivit prevederilor constituționale ale art. 34, dreptul la ocrotirea sănătății este garantat, statul fiind obligat să ia măsuri pentru asigurarea sănătății publice. Or, prin introducerea acestei noi surse de contribuții, care se constituie venit la bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, s-a urmărit tocmai asigurarea unui acces neîntrerupt al populației la medicamente.

În continuare arată că dispozițiile criticate impun în mod nediferențiat tuturor contribuabililor vizați de acestea obligația de a plăti această taxă. Totodată, explică modul de calcul al acestei contribuții potrivit normelor legale în vigoare, arătând că prețul de distribuție al medicamentelor este însă limitat. În final, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, întrucât nu sunt încălcate prevederile constituționale invocate în susținerea acesteia.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, sens în care arată că dispozițiile criticate ridică o problemă de constituționalitate din perspectiva art. 16 din Constituție, prin omisiunea de a trata în mod egal situații juridice care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. În ceea ce privește celelalte critici, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, sens în care apreciază că sunt valabile considerentele reținute de Curtea Constituțională în jurisprudența sa în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 martie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 9.219/2/2012, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 3 și 3¹ [cu excepția sintagmei finale a art. 3¹ alin. (5) „care include și taxa pe valoarea adăugată”] din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Labormed Pharma” — S.A., cu sediul în București, într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de anulare a

unei notificări comunicate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, următoarele:

1. În ceea ce privește încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) se arată că adoptarea și aplicarea unui act normativ care instituie un tratament identic pentru toți destinatarii săi, în pofida faptului că aceștia se află în situații sensibil diferite reprezintă o formă de discriminare, contrară textului constituțional menționat.

Mecanismul de calcul al contribuției prevăzut la art. 31 din ordonanța de urgență criticată face ca plătitorii taxei care sunt deținătorii autorizațiilor de punere pe piață a medicamentelor să fie discriminați în raport cu ceilalți actori din lanțul de distribuție (distribuitorii și farmaciile), care obțin, la rândul lor, profit din vânzarea medicamentelor respective. Se realizează, astfel, o diferență nejustificată de tratament între „agenții economici” implicați în comercializarea medicamentelor.

Se susține că există discriminare și în raport cu ponderile în care producătorii de medicamente determină depășirea bugetului alocat.

De asemenea, o altă formă de discriminare rezultă ca urmare a tipurilor de medicamente care intră în baza de calcul, art. 1 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2001 impunând, în mod nediferențiat, tuturor contribuabililor vizați de acest act normativ obligația de a plăti o taxă calculată asupra unei valori (consumul total de medicamente) care include, între altele, și consumul de medicamente din cadrul unor programe naționale în care respectivii contribuabili nu participă în nicio modalitate. Or, obligarea unui anumit contribuabil la plata unei taxe calculate asupra unei baze de calcul care include și valori care nu pot fi atașate în niciun fel activității debitorului taxei este în mod evident contrară art. 16 alin. (1) din Constituție, precum și principiului justei așezări a sarcinilor fiscale.

2. Referitor la încălcarea prevederilor art. 56 alin. (2) din Constituție se arată că din cuprinsul art. 31 al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 rezultă că baza de calcul a contribuției cuprinde și valoarea consumului de medicamente comercializate de un anumit contribuabil și suportată din Fondul de asigurări de sănătate. În consecință, contribuabilii taxei clawback suportă o sarcină fiscală care nu reprezintă doar o consecință a beneficiilor pe care ei înșiși le obțin din comercializarea medicamentelor compensate, ci și o consecință a beneficiilor obținute de distribuitorii și de farmaciile care se interpun în circuitul comercial al medicamentelor compensate, ceea ce contravine principiului justei așezări a sarcinilor fiscale.

3. În ceea ce privește critica raportată la prevederile constituționale referitoare la delegarea legislativă, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 nu conține nicio detaliere a urgenței care să fi justificat adoptarea acestui act normativ, iar prin obiectul său de reglementare afectează regimul juridic al îndatoririlor constituționale, respectiv justa așezare a sarcinilor fiscale care revin contribuabililor vizați.

4. Raportat la prevederile art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție, se arată că obligația de plată a contribuției clawback reprezintă o ingerință în dreptul la respectarea bunurilor, care nu este legală, previzibilă și nu urmărește un scop legitim.

5. Prin reglementarea care impune o sarcină disproporționată, statul provoacă ori impune retragerea medicamentelor din listele de compensare sau retragerea unor producători de pe piață, încălcându-se și dreptul la ocrotirea sănătății.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, exprimându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate ridicate, arată următoarele:

Prevederile din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 criticate în cauză sunt neconstituționale raportat la

dispozițiile art. 56 alin. (2) coroborat cu art. 16 alin. (1) din Constituție, în considerarea faptului că plătitorii taxei, prin modalitatea de calcul al acesteia, suportă o sarcină fiscală care nu reprezintă doar o consecință a beneficiilor pe care ei înșiși le obțin din comercializarea de medicamente compensate, ci și o consecință a beneficiilor obținute de distribuitorii și de farmaciile care se interpun în circuitul comercial al medicamentelor compensate. Astfel, deținătorii autorizațiilor de punere pe piață a medicamentelor plătesc taxa în cauză nu numai în considerarea contribuției lor la producerea deficitului a cărui compensare se asigură prin impunerea taxei, ci și în considerarea contribuției la producerea aceluiași deficit al altor actori de pe lanțul de distribuție a medicamentelor compensate, încălcându-se, astfel, principiul justei așezări a sarcinilor fiscale care trebuie să reflecte principiul egalității cetățenilor în fața legii.

De asemenea, în măsura în care susținerile autoarei excepției de neconstituționalitate „(neverificate de instanța de judecată)” privitoare la quantumul taxei trimestriale, care ar reprezenta minimum 37% din cifra de afaceri trimestrială, sunt reale, sarcină fiscală în cauza impusă prin art. 1, 3 și 31 apare ca neproportională cu scopul legitim urmărit și nerezonabilă, contravenind, de asemenea, principiului justei așezări a sarcinilor fiscale și aducând atingere și situației financiare a contribuabilului.

În continuare, se apreciază ca dispozițiile criticate afectează regimul juridic al unor îndatoriri constituționale, și anume a obligației de a plăti taxe și impozite prevăzute de art. 56 din Constituție. Prin urmare, adoptarea reglementării pe calea ordonanței de urgență încalcă prevederile art. 115 alin. (6) din Constituție.

În ceea ce privește celelalte aspecte invocate ce țin de modalitatea de calcul al taxei, acestea rămân la latitudinea legiuitorului și nu sunt de natură să conducă la constatarea încălcării prevederilor art. 16 alin. (1), respectiv art. 56 alin. (2) din Constituție.

De asemenea, în ceea ce privește susținerea că necoroborarea unor dispoziții din acte normative diferite, referitoare la modul de impunere, ar conduce la o a doua impunere, aceasta nu constituie un aspect care să privească neconstituționalitatea dispozițiilor criticate, ci o problemă de coroborare în aplicare a dispozițiilor legale succesive, în perioadă tranzitorie.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, notele scrise depuse, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 1, 3 și 31 [cu excepția sintagmei finale a art. 31 alin. (5) „care include și taxa pe valoarea adăugată”] din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 680 din 26 septembrie 2011.

Curtea constată că, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1, 3 și 3¹ alin. (1)—(5) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Dispozițiile criticate au următorul cuprins:

— Art. 1: „Deținătorii autorizațiilor de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții legali ai acestora au obligația de a plăti trimestrial pentru medicamentele incluse în programele naționale de sănătate, precum și pentru medicamentele cu sau fără contribuție personală, folosite în tratamentul ambulatoriu pe bază de prescripție medicală prin farmaciile cu circuit deschis, în tratamentul spitalicesc și pentru medicamentele utilizate în cadrul serviciilor medicale acordate prin centrele de dializă, suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății, o contribuție trimestrială calculată conform prezentei ordonanțe de urgență.”;

— Art. 3: „(1) Contribuția trimestrială se calculează prin aplicarea unui procent «p» asupra valorii consumului de medicamente, suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății, consum aferent vânzării fiecărui plătitor de contribuție.

(2) Procentul «p» se calculează astfel:

$$p = \frac{(CTt - BA_t)}{CTt} \times 100,$$

unde:

CTt = consumul total trimestrial de medicamente, suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății;

BA_t = bugetul aprobat trimestrial, aferent medicamentelor suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății, calculat prin împărțirea la 4 a bugetului anual aprobat inițial prin legea bugetului de stat.

(3) Valoarea procentului „p” se comunică persoanelor prevăzute la art. 1 de către Casa Națională de Asigurări de Sănătate, odată cu consumul trimestrial prevăzut la art. 5 alin. (7).

(4) Contribuția trimestrială prevăzută la alin. (1) se calculează și se datorează pentru valoarea consumului de medicamente realizat după data de 30 septembrie 2011.”;

— Art. 3¹: „(1) Începând cu trimestrul I al anului 2012 contribuția trimestrială, denumită în continuare Ctd, datorată de fiecare plătitor se calculează astfel:

$$Ctd = \left[\frac{2}{3} \times \frac{Vit}{VTt} - \frac{1}{3} \times \frac{(Vit - Vitr)}{(VTt - VTtr)} \right] \times (VTt - VTtr),$$

unde:

Vit = valoarea vânzării individuale trimestriale de medicamente ale fiecărui plătitor de contribuție, suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății;

Vitr = valoarea vânzării de medicamente individuale trimestriale de referință ale fiecărui plătitor de contribuție, suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății;

VTt = valoarea vânzării totale trimestriale de medicamente suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății;

VTtr = valoarea vânzării de medicamente totale trimestriale de referință suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății.

(2) Valoarea vânzării de medicamente totale trimestriale de referință, suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății, este de

1.425 milioane lei. Această valoare poate fi majorată prin legile bugetare anuale.

(3) Valoarea vânzării de medicamente individuale trimestriale de referință ale fiecărui plătitor de contribuție, suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății (Vitr), se stabilește de către Casa Națională de Asigurări de Sănătate pe fiecare plătitor de contribuție. Această valoare se calculează prin raportarea vânzării de medicamente ale fiecărui plătitor de contribuție pe anul 2011 la totalul vânzării de medicamente, ce se suportă, potrivit legii, din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății, aferente aceluiași an, și înmulțirea rezultatului cu valoarea vânzării totale trimestriale de referință de 1.425 milioane lei.

(4) Valoarea prevăzută la alin. (3) se comunică de către Casa Națională de Asigurări de Sănătate fiecărui plătitor de contribuție până la data de 15 martie 2012. Pentru plătitorii de contribuție care nu au avut vânzări de medicamente suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății până la 31 decembrie 2011, valoarea vânzării individuale trimestriale de referință este egală cu zero.

(5) Prin valoarea vânzării, în sensul alin. (1)—(3), se înțelege valoarea medicamentelor suportate, potrivit legii, din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății, [...]”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) care dispun că: „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”, ale art. 34 privind dreptul la ocrotirea sănătății, ale art. 44 alin. (1) și (2) referitor la ocrotirea și garantarea dreptului de proprietate, ale art. 56 alin. (2) potrivit cărora: „Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale” și ale art. 115 alin. (4) și (6) privind regimul ordonanțelor de urgență. De asemenea, sunt menționate dispozițiile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind interzicerea discriminării, precum și ale art. 1 paragraful 2 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenție, referitor la protecția proprietății.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. Asupra dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, în temeiul cărora au fost emise notificările în prezenta cauză, instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat, raportat la critici și prevederi constituționale similare, sens în care este Decizia nr. 1.007 din 27 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 21 decembrie 2012, prin care Curtea a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate, considerentele avute în vedere la pronunțarea acestei decizii fiind valabile și în prezenta cauză.

De asemenea, prin Decizia nr. 39 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 100 din 20 februarie 2013, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma „care include și taxa pe valoarea adăugată” din cuprinsul art. 3¹ alin. (5) al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011, astfel cum a fost completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2011, este neconstituțională.

Totodată, Curtea observă că asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, în forma sa inițială, s-a mai pronunțat, respingând, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate, sens în care este Decizia nr. 52 din 12 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 28 martie 2013.

II. Chiar dacă soluția pronunțată în Decizia nr. 1.007 din 27 noiembrie 2012 a fost una de respingere ca inadmisibilă, pentru a ajunge la această soluție, Curtea a întreprins o analiză minuțioasă a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 în ansamblul său, precum și asupra textelor contestate efectiv, respectiv art. 1 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 în forma sa nemodificată, reținând în esență următoarele:

1. Subiecții obligați la plata taxei de clawback sunt circumscrisi în sfera deținătorilor de autorizații de punere pe piață a medicamentelor, care pot fi atât producătorii de medicamente (români sau străini), cât și comercianții de medicamente (români sau străini), **dar numai pentru medicamentele comercializate care se plătesc din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății, potrivit art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011**, neavând relevanță dacă medicamentele comercializate sunt incluse în programele naționale de sănătate ori folosite în tratamentul ambulatoriu prin farmaciile cu circuit deschis, potrivit art. 1 din ordonanța de urgență.

2. În ce privește individualizarea concretă a medicamentelor comercializate pentru care se datorează taxa, Curtea a reținut, potrivit art. 4 alin. (1) și (2) din ordonanța de urgență, că acestea figurează în lista pe care deținătorii de autorizații de punere pe piață sunt obligați să o depună la Casa Națională de Asigurări de Sănătate în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prevederilor ordonanței de urgență.

3. În ce privește întinderea și modul de calcul al taxei, Curtea a reținut că aceasta este datorată trimestrial și se raportează la consumul de medicamente comercializate aferent vânzărilor fiecărui plătitor prin aplicarea unui procent „p” asupra acestora, potrivit art. 3 din ordonanța de urgență.

4. Având în vedere cele arătate, Curtea a constatat că excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 și, în mod special, ale art. 1 și 3 criticate în speța respectivă vizau probleme ce țin de modul de interpretare și aplicare a legii la cauzele deduse judecării, aspect ce excedează competenței instanței de contencios constituțional, iar excepția de neconstituționalitate a fost respinsă ca inadmisibilă.

5. Dispozițiile art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011, în forma sa inițială, aplicabile în anul 2011, nu prevedeau *expressis verbis* că în baza de calcul asupra căreia se aplică procentul „p” se include și taxa pe valoarea adăugată, însă, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2011 ce completează Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011, respectiv prin introducerea art. 31, s-a prevăzut în mod expres că formula de calcul include și taxa pe valoarea adăugată.

Prin urmare, în cazul notificărilor transmise de Casa Națională de Asigurări de Sănătate întemeiate pe dispozițiile art. 3, și nu pe art. 31 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011, numai instanțele de judecată aveau competența legală să facă interpretarea și aplicarea legii și să stabilească în ce măsură, potrivit dispozițiilor art. 3 din ordonanța de urgență, procentul „p” urmează a fi aplicat și asupra taxei pe valoarea adăugată.

III. Ulterior, prin Decizia nr. 39 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 100 din 20 februarie 2013, Curtea, fiind sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31, a declarat neconstituțională sintagma „care include și taxa pe valoarea adăugată”, chiar dacă prin art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, anterioară pronunțării acestei decizii, s-a prevăzut cu claritate că procentul „p” nu se mai aplică și asupra taxei pe valoarea adăugată.

Analizând evoluția prevederilor legale ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011, Curtea constată că inițial nu era prevăzut că procentul „p” se aplică și asupra taxei pe valoarea adăugată; ulterior, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2011 s-a prevăzut că „*începând cu trimestrul I al anului 2012 contribuția trimestrială, [...] se calculează astfel: [...], iar „prin valoarea vânzărilor [...] se înțelege valoarea medicamentelor suportate, potrivit legii, din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății, care include și taxa pe valoarea adăugată”*, pentru ca apoi, potrivit ultimei completări apărute prin Ordonanța Guvernului nr. 17/2012, să fie clarificată această problemă, în sensul că în valoarea vânzărilor asupra căreia se aplică procentul „p” nu se include și taxa pe valoarea adăugată, respectiv că „*începând cu trimestrul IV 2012, calculul contribuției trimestriale se realizează potrivit formulei prevăzute la art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 [...], unde CTt și BAAt nu includ taxa pe valoarea adăugată (...)*”.

În tot acest interval, instanțele de judecată erau chemate să facă aplicarea prevederilor legale potrivit principiului *tempus regit actum*.

Cum, potrivit jurisprudenței sale constante, forța obligatorie ce însoțește dispozitivul se aplică și considerentelor deciziilor Curții Constituționale, instanțele judecătorești urmează să aplice prevederile legale potrivit deciziilor Curții Constituționale, în sensul că baza de calcul a taxei clawback nu conține și taxa pe valoarea adăugată.

IV. Distinct de cele constatate în jurisprudența anterioară a instanței de contencios constituțional, în ceea ce privește critica autoarei prezentei excepții de neconstituționalitate în sensul că s-ar crea o „discriminare pe verticală”, dat fiind că la această taxă nu sunt ținute și agenții economici care intervin în lanțul de distribuție a medicamentelor, această critică nu poate fi reținută, întrucât, pe de o parte, distribuitorii și farmaciile nu sunt beneficiari ai autorizațiilor de punere pe piață a medicamentelor, ci simpli prestatori de servicii pentru care sunt îndreptățiți la încasarea unui tarif, iar, pe de altă parte, aceștia sunt supuși sistemului fiscal general, respectiv plata taxei pe valoarea adăugată sau impozitul pe profit.

Totodată, în ceea ce privește pretinsa discriminare între agenții economici implicați în comercializarea medicamentelor, respectiv deținătorii de autorizații de punere pe piață și ceilalți agenți economici din lanțul de distribuție, cum ar fi distribuitorii, farmaciile sau spitalele private, Curtea observă că această critică tinde spre modificarea și completarea prevederilor legale existente, în sensul ca plata contribuției clawback să cadă și în sarcina altor agenți economici din lanțul de distribuție a medicamentelor.

Or, pe de o parte, taxa de clawback este o taxă parafiscală, stabilită potrivit prevederilor art. 139 din Constituție, în virtutea căroră „*impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege*”. Așadar, taxele parafiscale reprezintă o categorie distinctă, specială, de venituri care sunt legal dirijate în beneficiul instituțiilor și/sau organismelor cărora statul consideră oportun să le asigure realizarea, pe această cale, a unor venituri complementare.

Ca atare, este dreptul exclusiv al legiuitorului să stabilească plătitorii taxelor parafiscale, în speță ai taxei de clawback, respectiv „agenții economici” care sunt vizați în mod expres de reglementările Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011.

Pe de altă parte, Curtea observă că prevederile criticate au fost edictate în virtutea prevederilor art. 61 din Constituție, potrivit căroră „*Parlamentul este [...] unica autoritate legiuitoare a țării*”, coroborate cu cele ale art. 115 referitoare la delegarea legislativă, astfel încât modificarea, completarea ori abrogarea normelor juridice constituie atribuții exclusive ale acestuia. Ca

atare, în temeiul art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”, critica de neconstituționalitate din această perspectivă urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

V. Curtea observă că excepția de neconstituționalitate vizează, pe de o parte, probleme ce țin de modul de interpretare și aplicare a legii la cauza dedusă judecării, iar, pe de altă parte,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 3 și art. 31 alin. (1)—(5) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Labormed Pharma” — S.A. cu sediul în București în Dosarul nr. 9.219/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 mai 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 285

din 23 mai 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Titus Adrian Daschievici în Dosarul nr. 5.265/102/2011 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 69D/2013 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 855/2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 noiembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 5.265/102/2011, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor**, excepție ridicată de Titus Adrian Daschievici în recursul declarat împotriva Sentinței civile nr. 1.936 din 8 noiembrie 2011, pronunțată de Tribunalul Mureș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că este „ne-juridic” a considera posibilă modificarea substanțială adusă cuantumului pensiei în temeiul unor prevederi survenite ulterior recunoașterii dreptului său la pensie. Consideră că dispozițiile de lege criticate lipsesc de efect juridic hotărârile judecătorești pronunțate cu prilejul recalculării pensiilor în temeiul Legii nr. 119/2010.

Arată că decizia prin care autorului excepției i s-a micșorat pensia este contrară principiilor proporționalității rezonabile și echilibrului echitabil, fiind discreționară, disproporționată și discriminatorie.

Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, în contextul în care prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 s-a instituit o nouă procedură administrativă de calcul al pensiei sociale, separată și succesivă celei prevăzute de Legea nr. 119/2010. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 214/2012 și nr. 215/2012.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Deși autorul excepției invocă neconstituționalitatea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 30 iunie 2011, în realitate, Curtea constată că obiect al excepției îl reprezintă numai prevederile alin. (1) ale art. 1 din ordonanța de urgență, cu următorul cuprins: „*Pensiile prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, care au făcut obiectul recalculării conform prevederilor aceleiași legi, se revizuiesc, din oficiu, de către casele teritoriale de pensii în evidența cărora se află dosarele de pensie, prin emiterea unor decizii de revizuire, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.*”

Autorul excepției susține că textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) referitor la statul român.

De asemenea, apreciază că sunt încălcate și prevederile art. 6, 8 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cele ale art. 1 din Primul Protocol adițional la convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că reglementarea legală criticată a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, de exemplu, prin Decizia nr. 17 din 22 ianuarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 19 februarie 2013. Cu acel prilej, Curtea a

statuat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 este constituțională, întrucât prevederile de lege criticate nu fac trimitere și nici nu urmăresc anularea ori lipsirea de efect a hotărârilor judecătorești. „Acestea își păstrează valabilitatea cât privește aplicarea Legii nr. 119/2010, așa cum a fost reglementată de Hotărârea Guvernului nr. 737/2010. Actul normativ criticat instituie însă o nouă procedură administrativă de calcul al pensiei, ce trebuie văzută ca o etapă distinctă, ulterioară recalculării. Deși au vizat, în esență, același obiectiv, respectiv recalcularea pensiilor de serviciu conform principiului contributivității, Hotărârea Guvernului nr. 737/2010 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 sunt acte normative distincte, procedurile instituite fiind, de asemenea, separate și succesive.”

În aceste condiții, Curtea a constatat că Guvernul nu a intervenit pe cale legislativă pentru lipsirea de efect a unor hotărâri judecătorești, ci a instituit o nouă procedură ce a urmărit stabilirea cât mai echitabilă și justă a pensiilor persoanelor menționate în dispozițiile art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010.

Totodată, prin Decizia nr. 215 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 11 mai 2012, Curtea a statuat că actul normativ criticat nu conține prevederi legale al căror conținut normativ explicit sau implicit să determine suspendarea cursului judecătii sau executarea hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile, în privința anumitor cauze determinate.

Făcând referire la jurisprudența sa anterioară, Curtea a statuat că astfel de hotărâri judecătorești se bucură de autoritate de lucru judecat și determină obligarea autorităților publice la plata drepturilor de pensie astfel cum au fost constatate de către instanțele de judecată, însă această obligație subzistă atâta timp cât este în vigoare și temeiul legal în baza căruia au fost pronunțate hotărârile judecătorești definitive și irevocabile.

Mai mult, s-a arătat în decizia menționată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 are în vedere o nouă procedură de recalculare a pensiilor, distinctă și ulterioară celei realizate prin Legea nr. 119/2010, act normativ care se circumscrie cadrului procesual aflat în dezbatere în litigiul determinate, fără a afecta cuantumul pensiilor convenit în urma recalculării în baza metodologiei reglementate prin Hotărârea Guvernului nr. 737/2010. De asemenea, Curtea a statuat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 reprezintă prevederea legală de natură procedurală prin care statul reglementează procedura recalculării pensiilor și modul de calcul al drepturilor de pensie, ținând cont de specificul situațiilor categoriilor socio-profesionale în cauză.

În același timp, prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Curtea a statuat, cu privire la regimul pensiilor de serviciu, că acestea sunt compuse din două elemente, indiferent de modul de calcul specific stabilit de prevederile legilor speciale, și anume: pensia contributivă și un supliment din partea statului care, prin adunarea cu pensia contributivă, să reflecte cuantumul pensiei de serviciu stabilit în legea specială. Partea contributivă a pensiei de serviciu se suportă din bugetul asigurărilor sociale de stat, pe când partea care depășește acest cuantum se suportă din bugetul de stat. S-a arătat, de asemenea, că acordarea acestui supliment a urmărit instituirea unui regim special, compensatoriu pentru anumite categorii socio-profesionale supuse unei statut special. Această compensație, neavând ca temei contribuția la sistemul de asigurări sociale, ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu se subsumează dreptului constituțional la pensie, ca element constitutiv al acestuia. Prin urmare, partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la

Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de „*bun*”, reprezintă, totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația expropriării.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

De altfel, un argument suplimentar în sensul convenționalității măsurii de diminuare a pensiilor de serviciu îl

constituie și decizia de inadmisibilitate a Curții Europene a Drepturilor Omului din 7 februarie 2012, pronunțată în cauzele conexe *Ana Maria Frimu, Judita Vilma Timar, Edita Tanko, Marta Molnar și Lucia Ghețu împotriva României*, prin care s-a constatat că măsura de transformare a pensiilor de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești în pensii contributive, în temeiul Legii nr. 119/2010, este conformă prevederilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, coroborat cu art. 14 din aceeași Convenție, chiar dacă acest lucru a însemnat o scădere cu 70% a cuantumului pensiilor.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Titus Adrian Daschievici în Dosarul nr. 5.265/102/2011 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 23 mai 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

★

RECTIFICĂRI

La Decretul nr. 110/1995 privind conferirea medaliei „Crucea comemorativă a celui de-al doilea război mondial, 1941—1945”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 și 244 bis din 25 octombrie 1995, se face următoarea rectificare:

— în anexă, în loc de: „*Arsene G. Nicolae*” se va citi: „*Arsenie G. Nicolae*”.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

